LA JUMĂTATEA ANULUI PREOLIMPIC

În ansamblul pregătirilor pentru cea de-a 21-a ediție a Jocurilor Olimpice de vară, ne aflăm, din punct de vedere calendaristic, la un „punct fix": jumătatea anului preolimpic 1975; totodată, ne găsim la un an înaintea startului de la Montreal (iulie, 1976). Moment bine marcat, de altfel, prin recenta ședință comună lărgită a Biroului executiv al C.N.E.F.S. și a Comitetului Olimpic Român, în cadrul căreia a fost analizat stadiul de pregătire al loturilor noastre olimpice, stabilindu-se măsuri concrete pentru perioada următoare.

Relevându-se că volumul de antrenament a crescut, că pregătirile tehnice și politico-educative se desfășoară cu sporită responsabilitate (ceea ce a dus, în primele șase luni ale acestui an, la realizarea, în disciplinele sportive olimpice, a unor bune performanțe de către reprezentanții țării noastre în confruntări internaționale de înalt nivel) s-au relevat în ședința amintită — în mod critic și autocritic — și unele lipsuri care au făcut ca nu în toate disciplinele olimpice să se realizeze saltul valoric necesar.

Astfel, dacă cele 9 medalii cucerite la C.E. de gimnastică băieți și fete, 6 medalii la C.E. de box, 4 medalii la C.E. de lupte, cele 3 medalii de la „europeniele" atletice de sală, cărora li s-au adăugat și realele succese de la Campionatele europene de tir, recent găzduite de țara noastră (3 medalii la probe olimpice), pentru a nu mai aminti unele victorii la handbal, polo sau atletism, sînt de natură a ne satisface, este cazul să arătăm cu mai mult domenii (naționale de înalt nivel) s-au relevat în ședința amintită — în mod critic și autocritic — și unele lipsuri care au făcut ca nu în toate **disciplinele olimpice să se realizeze saltul valoric necesar.**

Astfel, dacă cele 9 medalii cucerite la C.E. de gimnastică băieți și fete, 6 medalii la C.E. de box, 4 medalii la C.E. de lupte, cele 3 medalii de la „europeniele" atletice de sală, cărora li s-au adăugat și realele succese de la Campionatele europene de tir, recent găzduite de țara noastră (3 medalii la probe olimpice), pentru a nu mai aminti unele victorii la handbal, polo sau atletism, sînt de natură a ne satisface, este cazul să arătăm cu mai mult domenii (volei băieți, judo, floretă fete și băieți), unele probe atletice, proba de ștafete și alte câteva la tir), de care nu ne putem declara mulțumiți. Și aceasta, în primul rînd, pentru că tocmai succesele repurtate în alte domenii dovedesc capacitatea reală a sportului nostru, posibilitățile sale umane, metodice, organizatorice, posibilități care, desigur, acolo unde se înregistrează rămîneri în urmă, nu sînt inexplicabile și nu sînt nici definitive. Este direcția în care trebuie să-și îndrepte atenția sportivii ale căror rezultate sînt încă sub așteptări, antrenorii lor, federațiile respective, ca și colectivul de pregătire olimpică al C.N.E.F.S.

Este adevărat, în ansamblul lor, **rezultatele obținute de sportivii olimpici în acest an confirmă drumul ascendent al sportului nostru, înregistrat în 1974 și pe care, în unele materiale de bilanț, ziarul nostru l-a prezentat, la momentul cuvenit, în cifre și grafice convingătoare.** Cu toate acestea, așa cum arăta și recenta analiză din cadrul Biroului executiv al C.N.E.F.S. și C.N.P., **trebuie eliminate unele fenomene de automulțumire de care își fac din cînd în cînd apariția; și această pentru motivul foarte simplu că o medalie cucerită, mai ales cînd chiar anul acesta, la un campionat mondial sau european nu înseamnă și... o medalie olimpică certă în 1976 ! Se știe că, în sport, o poziție fruntașă este adesea mai greu de apărat, de menținut, decît de cucerit și de acest adevăr trebuie să fie convinși în primul rînd sportivii noștri olimpici, antrenorii lor, muncind impreună, în continuare, cu o permanentă dorință de autoperfecționare, de progres, de menținere a pasului cu cele mai noi cuceriri ale tehnicii și tacticii, ale cercetărilor metodice din sportul respectiv.** Iată de ce, în fața noastră, în cadrul olimpic, este nevoie să ne măsurăm permanent nu cu propriile noastre realizări ci numai cu cele mai înalte performanțe în materie pe plan mondial, supunînd munca depusă și roadele ei unor analize exigente, realiste, sistematice, stimulative. Parametrii de volum și intensitate ai pregătirii loturilor noastre olimpice trebuie menținuți la un nivel foarte ridicat, cei trei factori implicați în procesul instruirii — sportivul, antrenorul, medicul — trebuind să colaboreze permanent pentru păstrarea ștachetei acestui proces la cota cea mai ridicată.

Pentru o pregătire cît mai eficientă în vederea J. O. de la Montreal este nevoie — între altele — de respectarea scrupuloasă a programelor de pregătire a loturilor sau fiecărui sportiv în parte, de stabilitate în compoziția loturilor și a colectivelor de tehnicieni care răspund efectiv și integral de pregătirii și de realizarea obiectivelor de performanță propuse și adoptate, de stabilirea unor rezerve apte de a umple unele goluri care ar interveni fortuit în eșalonul principal olimpic, de angajarea unor confruntări internaționale care să servească efectiv pregătirea și verificarea „olimpicilor" noștri, de o permanentă informare asupra raporturilor de forțe internațional într-o ramură sau alta etc.

În același timp, este nevoie a se acorda o neîncetată atenție muncii politico-educative, element motor, dinamizator al capacității sportive propriu-zise.

Întronarea în cadrul loturilor olimpice a unui climat **de muncă devotată și deplin conștientă, de autocontrol, de disciplină și ordine, de exigență fără rabat, de perfectă înțelegere a rolului pe care delegația olimpică a țării noastre la J. O. îl are de îndeplinit în contextul larg al prezenței României socialiste în lume,** iată condiții de bază în realizarea sarcinilor de prestigiu pe care mișcarea noastră sportivă și le-a asumat pentru cea mai mare confruntare sportivă mondială a anului 1976.

JOCURILE OLIMPICE DE LA MONTREAL
OBIECTIV PRIORITAR
AL SPORTULUI NOSTRU DE PERFORMANȚĂ

MUNCA INTENSĂ ȘI RESPONSABILĂ, DĂRUIREA TREBUIE SĂ CARACTERIZEZE, ÎN CONTINUARE, PREGĂTIRILE „OLIMPICILOR"!

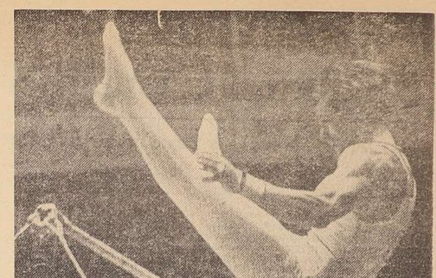

La Berna, campionul mondial Dan Grecu *a fost foarte aproape de a cuceri o medalie și la bară fixă. El dorea astfel să arate că poate obține performanțe superioare în mai multe aparate. În foto : Dan Grecu într-un moment spectaculos al exercițiului său la bară.*

BĂIEȚII ȘI FETELE PREGĂTESC NOI PERFORMANȚE HANDBALULUI ROMÂNESC

„Secretul" strălucitelor victorii obținute de handbalul românesc în arena internațională poate fi... dezvăluit în cîteva cuvinte : *muncă, extrem de multă muncă, intensă, fără preget ; punerea în valoare a calităților fizice și tehnico-tactice ale jucătorilor și jucătoarelor ; căutări, îndelungi căutări pentru devansarea nivelului general, pentru surprinderea adversarilor cu noutăți — în atac și în apărare — care să nu poată fi ad-hoc anihilate.*

Pornind de la aceste date, familia handbalului nostru s-a strîns — acum, cînd se apropie... Montrealul — rîndurile, iluind, din mers, un nou start în pregătirii. „Din mers", pentru că nu există pauză în activitatea diferitelor eșaloane procesul de instruire desfășurîndu-se non-stop. Un vast plan indică drumul celor 5—6000 de juniori spre măiestrie, testele implantate pe parcurs (labere, activitate competițională internă și internațională s.a.m.d.) dînd „cale liberă" talentelor veritabile spre loturile naționale.

Reprezentativa masculină — pregătită și condusă de antrenorii emeriți *Nicolae Nedef* și *Oprea Vlase* (ajutați de un corp de tehnicieni, de asemenea de elită) — are, într-un anume fel, o situație privilegiată : cucerind titlul de campioană a lumii, anul trecut la Berlin, ea este de drept calificată la J.O. Astfel, băieții își pot desfășura în liniște pregătirile, pot folosi din plin actualul sezon ca „model olimpic". Un lot lărgit, alcătuit din 35 de handbaliști, cuprinde sportivi consacrați (*Penu, Tudosie, Stöckl, Licu, Cosma, Birtalan, Gunesch, Voinea, Kicsid* s.a.), precum și handbaliști mai tineri, care, începînd cu ultima vreme : *Graboschi, Mironiuc, Odae, Tase, Oros* etc. Conform tradiției impămîntenite în handbal, se muncește din zori și pînă-n seară. Luna iulie va trebui să ne dea măsura progresului, modul în care se poate atinge, la o anumită dată, vîrful de formă sportivă cel mai înalt. Efortul se va împărți în două echipe care vor juca, mai întîi, la 13 și 15 iulie cu Bulgaria, pentru ca apoi, între 25 și 30 iulie să dea „examenul cel mare" la „Trofeul Carpați". Organizat pe principii similare cu turneul olimpic (meciurile se vor desfășura la București, Ploiești și Pitești) pentru ca lotul să se depășească de la meci la meci, să fiacre în condiții diferite), trofeul adună la start toată elita handbalului : echipa *României*, campioană mondială, *R.D. Germană* — medalie de argint, *Iugoslavia* — medalie de bronz, *U.R.S.S.* — locul V, *Cehoslovacia* — locul VI. În această companie selectă se va verifica prima reprezentativă a țării noastre. Formația secundă va susține și ea un test edificator și nu va fi de mirare dacă unii dintre componenții ei vor urca — datorită unei comportări excelente — în primul eșalon.

Echipa feminină are o situație diferită. Obligată la calificări pentru turneul final al C.M. (2—13 decembrie, la Vilnius și Kiev), ea a acționat practic de la începutul finele anului trecut. Trecută cu brio prin sita preliminariilor (a eliminat reprezentativa R.F. Germania), formația și tehnicienii ei antrenorii emeriți *Constantin Popescu* și *Dan Bălașescu*) își îndreaptă privirile — și, evident, eforturile — spre turneul final al campionatului mondial, după ce, după cîștigarea turneului din Cehoslovacia, handbalistele noastre vor susține și ele testul „Trofeul Carpați", repetîție pentru seziunul olimpic. La start sînt *Romînia* — medalie de argint, *U.R.S.S.* — medalie de bronz, *Ungaria* — locul IV, *Cehoslovacia* — locul VI, *R.D. Germană* — fosta campioană a lumii. Practic, echipa feminină are un program continuu, decembrie 1974 — august 1976, căruia va trebui să-i facă față la cel mai înalt nivel. De aceea și antrenorii procedează cu multă grijă, punînd accent pe omogenizarea formației, pe stabilizarea unui „7" de bază, dar și pe crearea unor rezerve la nivelul titularelor, pe însușirea cît mai corectă a procedeelor de apărare regulamentare, pe realizarea unui atac cît mai variat.

Reprezentativa feminină are — ca și cea masculină — obiective majore : o medalie la C.M., calificarea la J.O., o medalie la Montreal. Sezonul 1975 este încununator. Handbaliștii au cîștigat locul I la campionatul mondial universitar și la „Cupa tarilor latine", iar handbalistele au obținut calificarea la C.M. și au cîștigat primul loc în competiția internațională de la Praga (întrecînd Cehoslovacia și Ungaria). Rezultatele de pînă acum pot și trebuie să stimuleze handbalul românesc la noi izbînzi, care să creeze fundamentul decisivei bătălii din 1976. *La Montreal, atît băieții cît și fetele și-au propus să realizeze performanțe de înalt nivel, obiectiv pretențios, care însă poate fi realizat, în condițiile unei pregătiri (pe toate planurile, inclusiv cel psihic) fără cusur, de către colaborări perfecte între tehnicieni și sportivi, de conjugării tuturor fortelor handbalului românesc.* Și, așa cum celelalte mari bătălii sportive pe care ni le-a oferit acest an, Montrealul este posibilă.

Hristache NAUM

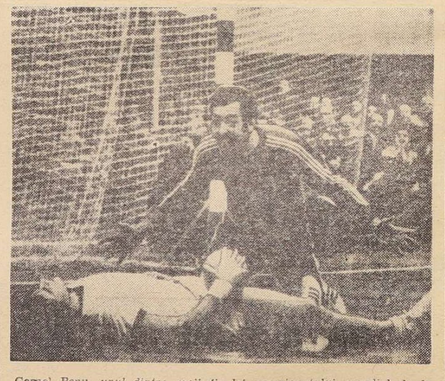

Cornel Penu, *unul dintre eroii finalei campionatului mondial de la Berlin, continuă să se afle printre oamenii de bază ai reprezentativei de handbal a României.*

SUCCESELE ȚINTAȘILOR LA C.E. POT DETERMINA UN NOU SALT VALORIC

● Revirimentul obținut la probele de pușcă ● Pistolarii, cu puține excepții, au rămas datori ● Promovarea elementelor tinere trebuie continuată cu curaj

Cele două săptămîni de tir internațional care au ținut capul de afiș al poligonului Tunari au constituit și un moment important de testare pentru concurenții români și străini cu un an înaintea dotărilor Olimpiadei. Într-adevăr, sub competițiilor a insemnat și un examen dificil și necesar de verificare a potențialului celor care aspiră la „portul olimpic", dar și la o evoluție bună la Montreal.

Rezultatele se cunosc și, așa cum s-a mai subliniat, reprezentanții noștri au avut o concludentă bună la cea de a VII-a ediție a campionatelor europene, cîștigînd șapte medalii (șase la pușcă), dintre care trei la probele olimpice : **Mircea Ilca** (aur) și **Eugen Satala** (argint) la a.l.cr. 60 f. culcat și **Ștefan Caban** (bronz) la a.l.cr. 3x40 f. **Așadar, iată că purtașii noștri, după o serie de rezultate mulțumitoare, înregistrează acum un reviriment, mai ales dacă ne gîndim că ei au mai cucerit încă trei medalii și la probele clasice, dar neolimpice. Este, verba, fără îndoială de un progres.**

Cauzele sînt precise. Se știe că la încheierea anului competițional internațional din 1974, cu precădere după campionatele mondiale de tir (cînd tinerii noștri nu au acumulat încă un punct la probele olimpice) au avut loc o serie de ședințe de analiză, pînă la nivelul Biroului executiv al C.N.E.F.S. Ca urmare, au fost luate măsuri concrete de ameliorare a procesului instructiv-educativ, factorii de resort aplicîndule apoi cu consecvență și perseverență. Astfel, încă din decembrie trecut și în continuare, în februarie și martie, au avut loc trei etape de acumulare și perfecționare tehnică, pe rînd cu mulți efectuate în condiții eficiente. În consecință, sezonul de iarnă a fost utilizat bine, concomitent rezolvîndu-se și unele probleme privind armamentul și muniția de care C.N.E.F.S. dă curs cunoscut o simțitoare îmbunătățire. La fel și atmosfera de lucru. La rîndurile efectuate au mai contribuit și competițiile pregătitoare C.E. (care au ajutat la intrarea în formă sportivă, precum și antrenamentele efectuate înaintea startului de la Tunari. De aceea, nu este de mirare faptul că Ilca, Satala (care s-a și cîștigat selecționarea la lotul olimpic), Caban, chiar și Nicolescu au avut comportări de excepție. În schimb, Nicolae Rotaru, Dumitru Iovan în ultimul interval de pregătire, nu au putut concura în plenitudinea mijloacelor. **La regiștii pregătirilor pușcașilor se cuvine a fi menționată contribuția adusă de antrenorii Ion Quintuș și Viorel Manciu, care au lucrat foarte bine.**

Dar, succesele realizate nu înseamnă nici pe departe atingerea plafonului maxim. Pe lîngă cei trei laureați se impun, în continuare, atenției și N. Rotaru, R. Nicolescu, L. Ilovici (un tînăr cu posibilități), relansînd însă participarea la C.E. din cauza unor examene). De altfel, vîrful de formă trebuie atins peste cîteva săptămîni, la campionatele republicane (24—28 iulie), perioada care coincide cu J.O. 76). Și încă ceva. Este adevărat că la 3x40 f. proba olimpică maraton, este pentru prima oară cînd un sportiv român cîștigă la C.E. o medalie. Rezultatul lui Caban este încă fragil comparativ cu cele obținute de marii trăgători (peste 1160 p). Aici avem în vedere și pe N. Rotaru, E. Satala, R. Nicolescu și I. Codreanu.

La pistol calibru mare (proba neolimpică), evidențiind performanța lui **Lucian Giușcă** (medalia de bronz) — trăgător complet și candidat la lotul de pistol liber, constatăm că avem o echipă omogenă, dar defecțiunea de pistol a lui Iuga ne-a privat de un loc pe podium.

Campionatele internaționale ale României au confirmat valoarea incontestabilă a tînărului trăgător de pistol viteză Corneliu Ion (antrenor Gheorghe Corbescu), o speranță autentică pentru J.O. Cei lalți însă, **Iuga, Atanasiu, Roșca** n-au concurat la nivelul lor cunoscut. Nici tînărul Stan Marin, în poftda saltului înregistrat în ultimul timp, n-a scos acum o cifră convingătoare. Și la ceatală probă olimpică, pistol liber, rezultatele au fost modeste. Mai ales **I. Stan** și **M. Teodor,** componenți ai lotului olimpic au tras foarte slab. Sugerăm ca, după modul exemplar cum s-a muncit la probele de pușcă, să fie intensificat lucrul și la pistol, pentru a se ajunge la standardul plutonului fruntaș mondial. Pistolarii au și ei de disputat campionatele naționale (în iulie), urmînd ca în septembrie să fie prezenți la C.E. din Spania.

În concluzie (asupra probelor de talere vom reveni cu un alt prilej), credem că este absolut necesar ca F. R. Tir, cluburile sportivi și antrenorii să continue cu perseverență actiunea începută din iarnă, să fie promovați cu curaj tinerii talentați (subliniem încă o dată contribuția adusă de acești tragători la ascensiunea lotului olimpic), să se asigure condiții de pregătire și verificare în vederea lotului final al gimnasticii noastre, Jocurile Olimpice din Montreal. Disciplile pe care le-am avut cu activiști ai federației, cu antrenori ai sportivilor fruntași, cu gimnaștii înșiși, ne-au arătat hotărîrea și puternica mobilizare a tuturor factorilor responsabili pentru ca examenul olimpic să fie trecut cu succes. În nici un moment **nu se apreciază că rezultatele bune obținute la campionatele europene din acest an reprezintă prin ele însele un atu pentru viitoare performanțe.** Se înțelege perfect că numai printr-o muncă temeinică, bine organizată, prin corelarea eșaloanelor sesizate în ședințele amintite, gimnaștii noștri fruntași va fi posibil ca, în perioada care a mai rămas pînă la startul Jocurilor Olimpice, să se asigure **Atît gimnastele, cît și gimnaștii se află în prezent în plină etapă de învățare a exercițiilor impuse,** cele de care — după cum au arătat de altfel și prima acum marile concursuri internaționale — depinde într-o mare măsură configurația clasamentului final. A fost însușit punctul de vedere că **la acest capitol sînt serioase rămîneri în urmă,** situație care a determinat o intensificare a eforturilor, astfel încît peste o lună (19—20 iulie) va fi posibil să asistăm la o verificare publică a loturilor reprezentative cu exercițiile impuse. Va urma o scurtă perioadă de refacere, antrenamentele urmînd a fi reluate, accentul punîndu-se, în continuare, în primul rînd pe exercițiile impuse și pe plan secundar pe cele liber alese. S-a stabilit ca pînă în toamnă, cînd este programată finala campionatului republican să se încheie învățarea impuselor, precum și terminarea exercițiilor liber alese în ce privește compoziția. Perioada ce urmează va fi folosită mai mult pentru perfecționare, pentru atingerea unui înalt grad de măiestrie.

Paralel cu preocuparea ca gimnastele și gimnaștii consacrați (**Alina Goreac, Anca Grigoraș, Paula Ioan, Aurelia Dobre, Rodica Sabău, Gabriela Trușcă, Dan Grecu, Mihai Bors, Nicolae Oprescu, Gheorghe Păunescu, Mircea Gheorghiu, Constantin Petrescu, Stelian Gall, Liviu Mazilu, Gheorghe Iușan**), să-și mențină forma și să-și perfecționeze pregătirea, antrenorii de la cluburile fruntașe, precum și cei care lucrează cu loturile reprezentative o pregătire la nivel superior, astfel încît echipele care vor fi deplasate la Montreal să abordeze competiția cu șanse la medalii.

Dar, după cum se știe, campionatele europene sau alte competiții premergătoare acestora au reprezentat, în ultimă instanță, etapa de verificare a modului în care gimnastica noastră, atît cea feminină cît și cea masculină, a luat un „start lansat" în acest an, superlinii succese deosebite în competițiile oficiale desfășurate până acum. Ne este plăcut să amintim că un talent excepțional ca **Nadia Comăneci** (dominată autoritar cea de a X-a ediție a campionatelor europene feminine de la Skien (Norvegia), cucerind patru medalii de aur și una de argint, iar **Dan Grecu** și **Mihai Bors** au confirmat la Berna, în cadrul campionatelor europene, buna comportare de la Varna, din toamna trecută. Primul a cucerit medalia de aur, iar cel de-al doilea medalia de argint la inele. Fără îndoială, aceste succese confirmă drumul ascendent început de gimnastica noastră încă din 1975 și încununează o muncă intensă, competentă a activului federației de specialitate, a antrenorilor și a altor specialiști